

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.329 van 24 juni 1999
in de zaak A. 79.455/X-8275.**

In zake : 1. de v.z.w. A.C.W. KUURNE,
2. de v.z.w. NATUURWERKGROEP "DE VLASBEK",
3. Patrick BAEKELANDT,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten P. VANDECASTEELE en R. BACKAERT,
kantoor houdende te 8530 HARELBEKE,
Noordstraat 7

tegen :

1. de gemeente KUURNE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. MARTYN,
kantoor houdende te 8580 AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Y. FRANÇOIS,
kantoor houdende te 8570 VICHTE,
Wijsenbergstraat 24.

tussenkommende partij :

de n.v. GHEKIERE TRANS SHIPMENT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. MARTENS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Wildewoudstraat 16-17.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. A.C.W. KUURNE, de v.z.w. NATUURWERKGROEP "DE VLASBEK" en Patrick BAEKELANDT op 22 juli 1998 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 3 juni 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kuurne waarbij aan de n.v. GHEKIERE TRANS SHIPMENT de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een overslagstation voor gasoil op een perceel gelegen aan de Harelbeeksestraat 92 te Kuurne, kadastraal bekend Sectie C, nr. 256b2;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 februari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. BACKAERT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat G. MARTYN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat Y. FRANÇOIS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat R. MARTENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. GHEKIERE TRANS SHIPMENT met een verzoekschrift van 19 augustus 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de n.v. GHEKIERE TRANS SHIPMENT op 3 januari 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kuurne de bouwvergunning heeft verkregen voor het oprichten van een "overslag-tankstation" op een perceel gelegen aan de Harelbeeksestraat, kadastraal bekend Sectie C nr. 256 b2; dat dit perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk is gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen; dat deze bouwvergunning zou zijn vervallen ingevolge de weigering van de milieuvergunning; dat de n.v. GHEKIERE TRANS SHIPMENT op 31 juli 1997 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kuurne een nieuwe bouwaanvraag heeft ingediend voor het oprichten van een overslagstation voor gasoil op hetzelfde perceel; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 21 januari 1998 de bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat de n.v. GHEKIERE TRANS SHIPMENT op 19 januari 1998 een nieuwe bouwaanvraag heeft ingediend op grond van nieuwe aangepaste plannen, waarbij de inplanting van het tankeiland werd gewijzigd met het oog op het voorzien van een bufferzone binnen de ambachtelijke zone van 15 m tussen het tankeiland en het natuurgebied langs de Leie; dat de gemachtigde ambtenaar op 28 mei 1998 een gunstig advies heeft uitgebracht; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 3 juni 1998 de bouwvergunning heeft verleend; dat verzoekende partijen bij afzonderlijke verzoekschriften van 22 juli 1998 de schorsing van de tenuitvoerlegging, respectievelijk de nietigverklaring van voornoemd besluit van 3 juni 1998 hebben gevorderd;

Overwegende dat zowel de tweede verwerende partij als de tussenkomende partij ten aanzien van de v.z.w. A.C.W. KUURNE onder meer opwerpen dat zij geen

rechtspersoonlijkheid bezit aangezien niet blijkt dat de v.z.w. A.C.W. KUURNE heeft voldaan aan de door artikel 3 van de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, opgelegde vormvereisten om de rechtspersoonlijkheid te verkrijgen;

Overwegende dat artikel 3 van de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, luidt als volgt :

"Art. 3. De vereniging bezit rechtspersoonlijkheid vanaf de dag, waarop haar statuten, de namen, de voornamen, het beroep en de woonplaats van haar overeenkomstig de statuten aangewezen beheerders in de bijlagen van het Staatsblad zijn bekendgemaakt";

dat niet blijkt, en de eerste verzoekende partij overigens niet beweert, dat deze vormvereisten in haren hoofde zijn vervuld; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid gegrond is; dat de vordering tot schorsing in hoofde van de eerste verzoekende partij niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat het maatschappelijk doel van onder meer de tweede verzoekende partij "het natuurbehoud" zou zijn, dat uit het dossier overduidelijk blijkt dat de op te richten bouwwerken gelegen zijn in een ambachtelijke zone, en derhalve met natuurbehoud geen uitstaans hebben en ambachtelijke bedrijven krachtens het gewestplan in elk geval toegelaten zijn, dat de op te trekken installaties evenmin milieubelastend zijn, vermits het gaat om loutere opslagtanks, en er geen verwerking en zodoende geen enkele vorm van emissie van schadelijke stoffen van welke aard ook is, en dat het natuurgebied zelf ongeschonden zal blijven, zodat tweede verzoekende partij

geen rechtstreeks en persoonlijk belang heeft dat aansluit bij haar maatschappelijk doel;

Overwegende dat artikel 3 van de statuten van de v.z.w. NATUURWERKGROEP "DE VLASBEK" bepaalt :

"De vereniging heeft tot doel het behoud en de verbetering van het leefmilieu in zijn ruime betekenis.

Ze zal daartoe alle nuttige en noodzakelijke activiteiten ontplooiën op het vlak van milieustudie, milieu-educatie, milieubeleving, milieubescherming en ruimtelijke ordening.

Ze kan alle roerende en onroerende goederen die zij voor het verwezenlijken van haar doel nodig heeft, bezitten of verkrijgen en er alle eigendomsrechten en andere zakelijke rechten op uitoefenen";

Overwegende dat terzake uit de statuten van de verzoekende vereniging blijkt dat haar maatschappelijk doel bestaat in "het behoud en de verbetering van het leefmilieu in zijn ruime betekenis"; dat wegens de absoluut algemene draagwijdte van die doelstelling, zo deze in aanmerking genomen wordt als grondslag voor de beoordeling van het belang van de vereniging om bij de Raad van State annulatieberoep in te dienen, het optreden van de vereniging voor de Raad van State gelijk staat met de actio popularis, indien de handeling die wordt aangevochten geen algemene draagwijdte heeft -even algemeen als die van de doelstelling waarop de vereniging zich beroept- doch een specifieke strekking heeft; dat het terzake gaat om specifieke werken en handelingen op een welbepaalde plaats en niet om een algemene maatregel met betrekking tot het leefmilieu; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid gegrond is; dat de vordering tot schorsing in hoofde van de tweede verzoekende partij niet ontvankelijk is;

Overwegende dat zowel de tweede verwerende partij als de tussenkomende partij opwerpen dat derde verzoeker, hoewel hij "in de nabijheid" woont, geen be-

lang heeft bij de vordering, aangezien de op te trekken gebouwen vanop zijn perceel niet zichtbaar zullen zijn, en zijn woning evenmin op de invalswegen naar het bouwperceel ligt; dat de tweede verwerende partij daaraan toevoegt dat hij geen bezwaar heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek, zodat hij zich moeilijk kan beklagen over de afwezigheid van een tweede openbaar onderzoek als hij zijn stem zelfs niet tijdens het eerste heeft laten horen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat derde verzoeker woont in de "nabijheid" van het bouwperceel; dat hij hierdoor alleen reeds van een voldoende belang doet blijken om de vernietiging, respectievelijk schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van een bouwvergunning die naar zijn mening met schending van de wet is verleend; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de tussenkomenende partij voorts opwerpt dat het verzoekschrift is "ondertekend door een niet nader gespecificeerde handtekening" terwijl het verzoekschrift vermeldt dat er twee advocaten optreden voor de verzoekende partijen zodat, overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State, juncto artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, het verzoekschrift door twee handtekeningen moest worden ondertekend, en niet door één handtekening waarvan de identiteit niet valt te achterhalen;

Overwegende dat artikel 8, eerste lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State bepaalt :

"De vordering tot schorsing wordt ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten";

dat deze bepaling niet vereist dat het verzoekschrift wordt ondertekend door alle raadslieden van de verzoekende partijen; dat de tussenkomen de partij niet beweert dat de handtekening op het verzoekschrift niet de handtekening is van één van de raadslieden van de verzoekende partijen; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat artikel 17, § 3, tweede lid, van dezelfde gecoördineerde wetten bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing of, in voorkomend geval, van voorlopige maatregelen rechtvaardigen; dat uit voornoemde bepalingen volgt dat enkel de in de vordering tot schorsing opgenomen uiteenzetting van feiten en verklaringen met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij het onderzoek van de vordering tot schorsing kan worden betrokken, en dat met nadien verstrekte gegevens geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede in voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekende partijen laten gelden wat volgt :

"Verzoekers hun nadeel is ernstig : de thans bestreden bouwvergunning betreft een uitbating waarvoor een milieuvergunning VLAREM klasse I is vereist : het gaat hier niet zomaar om een depot doch wel om een opslag en overslagplaats van petroleumproducten : meer in het bijzonder de bouw van twee enorme tanks van 18 meter diameter op 12 meter hoog (3.054.000 l) voor stookolie en voor diesel en 4 kleinere tanks (7 meter diameter op 6 meter hoog) (231.000 l), maar daarrond muren voor de inkuiping en een pompeiland.

Reeds werden n.a.v. het openbaar onderzoek uitgevoerd in het kader van vorige bouwaanvraag 84 bezwaarschriften ingediend.

De visuele impact van dergelijk groot petroleumbedrijf (...) zal dermate groot zijn : het bedrijf dat ligt op een boogschuit van het centrum zal met zijn enorme tanks het uitzicht van de gemeente en van de Leieboorden voorgoed schenden.

De Leieboorden zijn niet uitgerust voor schepen van dergelijk volume. Er zal overlast zijn voor al wie thans gebruik maakt van het jaagpad. Er is thans een beperkte aanlegkade.

Verkeershinder zal er onvermijdelijk zijn : zware tankwagens kunnen zelfs niet rond het rond punt dat pas aangelegd is. Voor voetgangers en fietsers is dergelijk zwaar vervoer -dat men in alle andere steden en gemeenten probeert te weren- in een binnenstad zeer nefast.

Het zwaar vervoer zal onvermijdelijk een groot risico meebrengen voor o.m. de fietsende schoolkinderen die zich in grote getale begeven naar de scholen in Harelbeke en Kuurne. Het rond punt dat pas is aangelegd moet totaal worden gewijzigd in functie van het zwaar vervoer!

De gemeente Kuurne telt meer dan 12.900 inwoners hetzij meer dan 1.290 inwoners per vierkante kilometer, hetgeen drie maal meer is dan de gemiddelde bevolkingsdichtheid in Vlaanderen. Er is de onmiddellijke nabijheid van een sociale woonwijk en een bejaardentehuis en ten noord-westen een 4-tal woningen langs de Harelbeeksestraat op amper een afstand van ongeveer 45 m, zodat het duidelijk is dat het algemeen leefklimaat van al deze mensen in het gedrang komt.

Er zal niet enkele visuele hinder en verkeershinder, doch ook lawaaihinder, luchtbezoedeling, reukhinder, brandgevaar, bevuilding van het grondwater, zijn. Bovendien, als er iets gebeurt, (explosie, brand, luchtverontreiniging of dergelijke) zal het aantal slachtoffers ongemeen hoog liggen, er zijn veel jonge gezinnen met kinderen in de buurt.

Ongetwijfeld zullen de woningen van de naburige wijken en straten (Harelbekestraat, Krekelsstraat, Mierendreef, Meersstraat, ...) in waarde dalen gezien

de ganse omgeving door deze bouwwerken een 'industrieel' karakter zal krijgen.

Alle buurtbewoners zijn het erover eens dat dergelijk groot petroleumbedrijf niet thuishoort in een ambachtelijke zone die onmiddellijk aansluit bij een woonzone en bij een natuurgebied doch eens het bedrijf er zal gevestigd zijn is het duidelijk dat de schade voor verzoekers een onherstelbaar karakter zal krijgen gezien de toestand onomkeerbaar zal geworden zijn.

Inmiddels zou er een milieuvergunning zijn uitge-reikt aan de n.v. GHEKIERE TRANS SHIPMENT. De bekend-making dateert van 10.7.98 zodat een begin van uitvoering onmiddellijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou inhouden";

Overwegende dat, aangezien uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de vordering tot schorsing in hoofde van de eerste en de tweede verzoekende partij niet ontvankelijk is, het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hunnen hoofde niet moet worden onderzocht; dat derde verzoeker verklaart "een buurman (te zijn), woonachtig in de Krekelstraat nr. 16, vlakbijgelegen"; dat hij evenwel bij zijn verzoekschrift geen plan of enig ander stuk heeft gevoegd waaruit blijkt waar hij precies woont ten opzichte van het vergunde project; dat uit de vergunde plannen enkel blijkt dat de Krekelstraat een straat is die gelegen is in de omgeving van het vergunde project, maar helemaal niet paalt aan het bouwperceel; dat derhalve bij gebreke aan bij het verzoekschrift gevoegde concrete gegevens de door verzoeker aangevoerde visuele hinder niet kan worden aangenomen; dat wat betreft het niet uigerust zijn van de Leieboorden voor "schepen van dergelijk volume", de overlast voor al wie thans gebruik maakt van het jaagpad, de onvermijdelijke verkeershinder die een groot risico zal meerbrengen voor o.m. fietsende school-kinderen, de achteruitgang van het algemeen leefklimaat van de bewoners van de in de onmiddellijke nabijheid gelegen sociale woonwijk en het bejaardentehuis, en de woningen langs de Harelbeeksestraat, verzoeker geen concrete gegevens bijbrengt waaruit kan blijken dat dit

nadelen zijn die hem persoonlijk treffen, te meer daar de Krekelstraat geen verbindingsstraat naar het bouwperceel blijkt te zijn; dat, in zoverre verzoeker aanvoert dat de bestreden bouwvergunning eveneens lawaaihinder, luchtbezoedeling, reukhinder, brandgevaar en bevuiling van het grondwater zal meebrengen, dient te worden vastgesteld dat, zelfs in de veronderstelling dat wordt aangenomen dat deze nadelen voldoende concreet zijn omschreven, zij voortvloeien uit de plaats te grijpen activiteiten en derhalve hoofdzakelijk dienen te worden toegeschreven aan de wettelijk vereiste milieuvergunning; dat een eventuele waardedaling van verzoekers woning een financieel nadeel is dat in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat verzoeker geen concrete gegevens bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat dit in casu wel het geval zou zijn; dat uit verzoekers uiteenzetting niet blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat in hoofde van derde verzoeker niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. GHEKIERE TRANS SHIPMENT in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de tussenkomst in de vordering tot schorsing, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt voor het overige uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.